

[Hans Knudsen.]

og jeg synes også, det var naturligt, at vi satte tidsskellet ved 1. april 1950 — det tidspunkt, da de prisstigninger, der forstærkedes efter Koreakrigen, begyndte at sætte ind. Jeg tror også, det var rigtigt, at vi i fjor nedsatte grænsen for den gæld, der skulle være tale om, for at man kunne komme i betragtning, fra 125 til 100 pct.; men vi er vel også enige om, at hvis vi udvider disse rammer, kommer der en række andre ny-etablerede, som også i høj grad trænger til en lettelse — jeg behøver bare at henvise til de mange unge håndværkere og handlende, som starter, ikke med samme gæld som f. eks. en ung landmand, men under forhold, hvor de er nødt til at sætte en hel del penge ind, f. eks. i kreditgivning, og derfor ikke er bedre stillet, men som ikke på samme måde kan udnytte de gældende lovbestemmelser.

Derfor er det så vanskeligt at rette alle disse forhold op i en ligningslov, og derfor giver jeg den højtærede finansminister ret i, at det er et arbejde, der må gøres på et andet grundlag. Det, der er galt — det kan vi sikkert blive enige om — er, at beskatningen gennemgående er for stærk for de små mellemindtægter, og vi må på anden vis se at komme disse mellemindtægter til hjælp.

Alfred Jensen: Jeg ser ikke, at den forklaring, det ærede medlem hr. Hans Knudsen gav på de synspunkter, han fremsatte angående det, jeg fremdrog, ændrer noget som helst i forholdet. Han gør opmærksom på, at forskelsbehandlingen ville blive mere iøjnefaldende, og også nu sagde han, at det ville fremkalde nye ønsker. Men det ændrer altså ikke noget ved sagen. Der er adskillige berettigede ønsker, og når det ærede medlem tog anstød af mine udtalelser, forstår jeg ikke, at han ikke svarede på det spørgsmål, jeg stillede direkte til ham og til ministeren, nemlig: Hvordan går det med de tuberkuløse og de polioramte? Vil de få del i nedslaget, eller vil de ikke få det? Ministeren har haft ordet, det ærede medlem hr. Hans Knudsen har haft ordet — de værdigede mig ikke et svar. Det vil altså sige, at de værdigede ikke de polio- og tuberkuloseramte et svar. Det kan være

meget rart at stå her og sige, at vi skal vise resignation. Resignation kan være meget godt, men når den betyder, at fattige enker, enligstillede mødre og personer, som er ramt af sygdom, kommer til at undgælde, giver jeg ikke meget for det. Man kan sagtens være flot og udvise resignation, når det er andre, der skal betale omkostningerne derved.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen (se foran sp. 1552), om indsættelse af en ny paragraf,

forkastedes med 114 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen (se foran sp. 1552), om indsættelse af en ny paragraf,

forkastedes med 116 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 3 udenfor betænkningen (se foran sp. 1552)

forkastedes med 117 stemmer mod 7.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 udenfor betænkningen (se foran sp. 1552), om indsættelse af en ny paragraf, betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen.

§ 4, ændringsforslagene nr. 2—6, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 6, således ændret, og §§ 7—8

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 udenfor betænkningen (se foran sp. 1553), om indsættelse af en ny paragraf,

forkastedes med 120 stemmer mod 7.